

A Fővárosi Ítéltábla a Litresits Ügyvédi Iroda (cím1., ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - az SBGK Ügyvédi Iroda (cím2., ügyintéző: dr. Borbély Boglárka ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. július 7. napján kelt 19.P.20.734/2020/11. számú ítélet ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000 (hatvanezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2020. február 3. napján a ... televíziós csatorna 18 órakor kezdődő ... című műsorában a „Dühöng a börtönbiznisz nyertese” című hírblokkban az alábbi közlések hangzottak el: „Közösségi oldalán dühöngött a börtönbiznisz egyik legnagyobb nyertese, mert a kormány leállította a börtönbiznistr. Erről az ... számolt be. A portál szerint felperes neve több mint félmilliárd forinttal részesedett a bűnözőknek ítélt kártérítési pénzekből. A kormány azonban megálljt parancsolt a börtönbiznisznek. Közölték, hogy azonnali hatállyal felfüggesztik a kártérítések kifizetését.”
- [2] A felperes 2020. március 4. napján fokozott biztonsági aláírású e-mailben helyreigazítást kért az alperestől. Az e-mailt az alperes cégkivonatban szereplő ... e-mail címére küldte meg.
- [3] A felperes keresetében olyan tartalmú helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest, miszerint a fenti műsorban az ... alapján valótlannul híresztelték, hogy a felperes több, mint félmilliárd forinttal részesedett a bűnözőknek ítélt kártérítési pénzekből.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett egyrészt, hogy a felperes előzetes eljárása nem felelt meg a Pp. 495. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A felperesnek ugyanis azt kellett volna

igazolnia, hogy a helyreigazítási kérelem jogszerű határidőn belül a sajtószerv részére kézbesítésre került. Az alperes a műsorszámokkal kapcsolatos információkat, kérelmeket a ... e-mail címén keresztül fogadja, az ... e-mail cím, amelyre a felperes a helyreigazítási kérelmet küldte, kizárólag hivatalos hatósági iratok átvételére szolgál. Utóbb úgy nyilatkozott, hogy nem vitatja, hogy a helyreigazítási kérelem az utóbbi e-mail címre határidőben megérkezett, a megelőző eljárás azonban nem tekinthető a fentiek alapján szabályszerűnek. Hivatkozott arra is, hogy a felperes helyreigazítás iránti kérelme nem felel meg a törvényi rendelkezéseknek, mivel nem derül ki, hogy pontosan mely tényállítások valótlank és a felperes mely tényállítást sérelmezi. Kiemelte a felperesnek a ... oldalon közzétett nyilatkozatát, amelyre figyelemmel nem tett valótlank tényállítást. Védekezése szerint - a teljes hírblokkot megvizsgálva - a nézők számára is egyértelművé válik, hogy az egyes ügyvédeknek járó részesedés a teljes kártalanítási összegeket jelenti, nem pedig azt, hogy ennyi volt az ügyvédi munkadíj. Utalt az igazságügyi miniszter kártalanítási ügyekben adott tájékoztatására is, mely szerint a kártalanítási ügyek közel 9 milliárd forintot vontak el a költségvetésből, ebből mindösszesen 10% összeg került a sértettekhez, a kifizetések 60%-a pedig ügyvédi irodák letéti számlájára érkezett. Megítélése szerint a közlés szempontjából lényegtelen pontatlanságnak minősül az ügyvéd részére történt kifizetés pontos összegszerűsége, emiatt a PK 12-es állásfoglalás alapján sincs helye helyreigazításnak. Hivatkozott arra is, hogy a kifogásolt közlemény közlésével az Alaptörvényben is rögzített tájékoztatási kötelezettségének tett eleget egy közérdeklődésre számot tartó ügyben.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az általa üzemeltetett ... televíziós csatornán hétfői napon a 18 órakor kezdődő ... című hírműsorszám elején 8 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: A 2020. február 3. napján 18 órakor kezdődő ... című műsórészletének indokolásában döntését megalapozó jogszabályként idézte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1), (2) bekezdését, 496. §-át, a 497. § (1), (2) bekezdését, az Alaptörvény IX. cikk (1), (2) bekezdését, az Smtv. 4. §-át, 10. §-át, 12. § (1), (2) bekezdését. A PK 12. számú állásfoglalásból kiemelte, hogy a kifogásolt közléseket, kifejezéseket, tényállításokat a társadalmi érintkezésben általánosan elfogadott jelentésük szerint kell figyelembe venni, nem lehet a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a közlés egészére szöveggörnyezetre is, illetve az egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni. A közvélemény tájékoztatása szempontjából nem jelentős a helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából pedig közömbös részletek, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Idézte a PK 13., PK 14. számú állásfoglalást, valamint a PK 15. számú állásfoglalás rendelkezéseit, a büntetések az intézkedések egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bvtv.) 10/A. §-át, 10/B. §-át.

A megelőző eljárást vizsgálva tényként állapította meg, hogy a felperes a helyreigazítási kérelmet határidőben megküldte az alpereshez, tekintettel arra, hogy nem vitásan a megküldött helyreigazítási kérelem az alperes ... e-mail címére megérkezettorszámkunk „Dühöng a börtönbiznisz nyertese” című hírblokkjában az ... alapján valótlankul híreszteltük, hogy felperes neve ügyvéd több, mint félmilliárd forinttal részesedett a bűnözőknek ítélt kártérítési pénzekből.” Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 100.000 forint + áfa perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 36.000 forint illetéket.

. Az alperes védekezésével összefüggően kifejtette, hogy az Smtv. alapján az alperes médiaszolgáltatónak minősül, a felperes fokozott biztonsági aláírással ellátott írásbeli sajtó-helyreigazítási kérelmet küldött meg az alperes részére, a jogszabály pedig megzorító rendelkezést nem tartalmaz arra, hogy a sajtószerv részére írásban megküldött sajtó-helyreigazítási kérelmet a sajtószervnek melyik e-mail címére küldheti a felperes. Szabályszerű volt ezért a kérelem megküldése a cégjegyzék alapján megjelölt e-mail címre is.

- [6] Megítélése szerint a felperes helyreigazítási kérelme megfelelt az Smtv. 12. §-ában foglaltaknak. Indokolása szerint az alperesnek azt kellett volna bizonyítania a kifogásolt közlésrészt alapján, hogy a felperes több, mint fél milliárd forinttal részesedett a megítélt összegekből, ennyivel gazdagodott. Ezt azonban az alperes nem bizonyította. Az a tény, hogy a letéti számlájára ilyen összegű kártalanítást utaltak át, csak annyit bizonyít, hogy az ügyfelei részére ezen a címen ennyi pénzt állapított meg a bíróság. Megítélése szerint az átlagolvasó a szükséges jogszabályi ismeretekkel nem rendelkezik, nem tudja részletekbe menően, hogy a Bv. tv. milyen rendelkezéseket tartalmaz a kártalanításról, illetve annak kifizetéséről. Kiemelte, hogy az alperesi közlemény meg sem említette azt a lényeges körülményt, miszerint a fenti összeget a jogszabály rendelkezéseinek megfelelően az ügyvédi irodák letéti számlájára fizethette meg a Magyar Állam, mint kártalanításként megítélt összeget. A letét és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás részletes szabályairól szóló 7/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat rendelkezéseiből azt a következtetést vonta le, hogy az ügyvédi letéti számlán kezelt összeg nem az ügyvéd és nem az ügyvédi iroda tulajdona.
- Indokolása szerint nem vonható le következtetés abból, hogy a felperes nem kifogásolta a hírblokknak arra vonatkozó részét, miszerint az elítélteket képviselő ügyvédek milliókat kerestek, illetve a felperes az államtól több száz milliót perelt ki. Utalt arra, hogy keresetösségi jog hiányában az elítélteket képviselő ügyvédekre vonatkozó részt a felperes nem kifogásolhatta. A per eldöntése szempontjából pedig érdemi információt nem tartalmaz az igazságügyi minisztérium tájékoztatása arról, hogy mekkora összegeket küldtek a sértetteknek, illetve az ügyvédi irodák letéti számláira. Nincs relevanciája annak sem, hogy társadalmi közfelháborodás alakult-e ki az egyébként közérdeklődésre számot tartó témában. Kiemelte, hogy az alperes által felhívott alaptörvényi rendelkezések, illetve alkotmánybírósági határozatok nem mentesítik a sajtót a hiteles, valós tényeknek megfelelő tájékoztatás kötelezettsége alól. Mivel az ... cikkének állítását az alperes átvette, ezért az alperes valótlannul híresztelte a felperesről, hogy félmilliárddal részesedett a bűnözőknek ítélt kártalanítási összegekből. Mindezekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint helyreigazításra kötelezte az alperest. A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdés, 83. § (1) és (5) bekezdése alapján határozott.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új határozat hozatalára utasítást indítványozta. A felülbírálati jogkör gyakorlását a Pp. 369. § (1) bekezdés és a (3) bekezdés a), c) és d) pontjára alapítva kérte.
- Fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a szabálytalan megelőző eljárást elfogadta. A Pp. kommentárja hivatkozva kiemelte, hogy a megelőző eljárás során a helyreigazítást előterjesztő fél kötelezettsége, hogy már a helyreigazítás iránti kérelem előterjesztése előtt felderítse az anyagi és eljárásjogi szabályok által meghatározott médiaszolgáltatót. A jogosultnak továbbá a sajtószerv elérhetőségét is fel kell derítenie. Hivatkozott arra, hogy a felperes által csatolt impresszum adataiból egyértelmű, hogy a kérelmeket a szerkesztőség feltüntetett elérhetőségére, azaz a ... címre kell megküldeni, továbbá a postai levelezési címet is megadták, ahova a kérelmet továbbítani lehetett. Az impresszum alapján a felperes számára ismert volt, hogy a helyreigazítási kérelmeket mely elektronikus és postai címen fogadják. Kiemelte, hogy a kérelmezőnek a sajtó-helyreigazítás iránti kérelmét sajtótermék esetén a Pp. 495. § (1) bekezdése alapján a szerkesztőség részére kell megküldeni, ezért nem jár el megfelelően a kérelmező, ha a kérelmét nem a szerkesztőség részére, hanem más szerv, így például médiaszolgáltató részére küldi meg. A kérelmet fentiek alapján a felperes nem az alperes szerkesztőségének, hanem a ... Zrt. részére küldte meg. A cégkivonatban meghatározott e-mail címhez informatikai okból nem volt munkatárs hozzárendelve. Hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat szerint nem szabályos az előzetes eljárás, ha az arra jogosult nem az impresszumban feltüntetett címre küldi meg a helyreigazítási kérelmet (BDT2015. 3372). Mivel a

felperes az előzetes eljárást nem kezdeményezte szabályszerűen, és a helyreigazítási kérelmet nem az impresszumban feltüntetett címre küldte meg, ezért az ítélet sérti a Pp. 495. § (1) bekezdését.

Hivatkozott arra is, hogy a helyreigazítási kérelem nem felelt meg a jogszabályoknak, mivel nem tartalmazta egyértelműen, hogy a felperes pontosan mit sérelmez: azt, hogy egyáltalán részesedett, vagy azt, hogy több mint félmilliárd forinttal, vagy nem ő, hanem az ügyvédi irodája részesedett az elítélteknek megítélt kártalanítási pénzekből.

Érvelése szerint köztudomású, hogy ha a fogvatartott a fogvatartás körülményei miatt kártalanítást kér, akkor annak összege az elítéltet, mint az eljárásban érintett felet, és nem a jogi képviselőjét illeti meg. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a médiatartalmat tévesen értelmezte. Kiemelte, hogy a sajtóközlemény egészét tekintve, a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően értelmezve a félmilliárd forint összeggel részesedett közlés nem a felperesre, hanem az általa képviselt személyekre vonatkozik. Az elsőfokú ítélet ezért sértette a Pp. 495. § (1) és (2) bekezdését, az Smtv. 12. § (1) bekezdését, továbbá a PK 12. és 13. számú állásfoglalást.

Hivatkozott arra, hogy köztudomású tény, miszerint az ügyvédek megbízási díjért dolgoznak. Nem volt továbbá vitatott, hogy a felperes által képviselt személyek részére magas összegű kártalanítást ítélt meg, és maga a felperes is elismerte az összeg helytálló voltát. A felperes által sérelmezett közlés ennél fogva nem minősült valótlan tényállításnak. Kiemelte, hogy az Alaptörvény és az Smtv. 13. §-a alapján a sajtónak a közérdeklődésre számot tartó események kapcsán tájékoztatási kötelezettsége áll fenn. Köztudott, hogy a fogvatartás körülményei miatt az elítélteknek megítélt kártalanítási összegek ténye és mértéke általános társadalmi közfelháborodást keltett. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a sajtó tájékoztatási kötelezettsége és a kiegyensúlyozottság vonatkozásában az Smtv. 13. §-át tévesen értelmezte. A kiegyensúlyozott tájékoztatási kötelezettség ugyanis nem egyes kiragadott tényállítások valósága vagy valótlanága alapján ítélt meg, hanem a műsor egészét jellemző egyoldalú véleménynyilvánításból ered. A hírblokk tartalma alapján nem tekinthető egyoldalúnak, mert a felperes álláspontját is ismertették az ügyben. Az elsőfokú bíróság a fentiek szerint az alperest az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése és az Smtv. 13. §-a alapján terhelő tájékoztatási kötelezettségét, értékelését figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság és a jogszabályi kötelezettség teljesítését szankcióval sújtotta, ezért az ítélet sérti a sajtószabadságot.

Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság ténymegállapítása során hivatkozott arra, hogy az ... cikkének állítását az alperes átvette, így valótlanul híresztelte a felperesről, hogy félmilliárddal részesedett a bűnözőknek ítélt kártalanítási összegekből. A fellebbező értelmezésében az elsőfokú ítélet szerint mivel az ügyben eljáró bíró az ... internetes sajtóterméket egy másik sajtóperben helyreigazításra kötelezte, ezért a társaságuk is köteles a helyreigazításra. A sajtóperekben azonban az eljárások ilyen módon történő összekapcsolása a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján kizárt, a Pp. 270. § (3) bekezdése alapján pedig az elsőfokú bíróságnak kötelezettsége lett volna ismertetni a felekkel, a tényállás megállapításánál és a jogvita eldöntése során figyelembe vett, az ... internetes sajtótermék ellen folyamatban volt peres eljárásban hozott ítéletet.

Hivatkozott arra, hogy az indokolási kötelezettségét is megsértette az elsőfokú bíróság. Álláspontja szerint az ítélet nem tartalmaz indoklást arra nézve, hogy miért tekintette úgy az elsőfokú bíróság, hogy a közlés szerint a felperes félmilliárd forintot keresett a börtönbizniszen. Arra sem tartalmaz indoklást az ítélet, hogy miért volt szükség a kártalanítási és az ügyvédi letét jogszabályi rendelkezéseit vizsgálni, nem tartalmazza az ítélet továbbá a tényállás megállapításában és a jogkérdés eldöntésében szerepet játszó ... internetes sajtótermékkel szemben hozott ítélet releváns rendelkezéseit. Az indokolás csupán rögzíti, hogy nincs jelentősége annak, hogy a téma közfelháborodást váltott ki. Nem részletezte azonban, hogy miért nem tartotta megalapozottnak azt a hivatkozásukat, amely szerint a hírblokk egészét vizsgálva megállapítható, hogy az Alaptörvényben, valamint az Smtv.-ben foglalt demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges tájékoztatási kötelezettség miatt alaptalan sajtó-helyreigazítást kérni.

- [8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, mivel az ítélet megfelelt a jogszabályoknak. Kiemelte, hogy a cégkivonat szerinti e-mail címre jogszerűen küldhette meg a helyreigazítási kérelmet, az alperes az elsőfokú eljárásban nem vitatta, hogy a kérelem arra a címre megküldésre került. A felperest megnevezi a cikk, egyértelműen rá vonatkozik a kifogásolt közlés. Megjelölte a kifogásolt közlést, a kérelem nem határozatlan, a teljes közlés vonatkozásában kért helyreigazítást. A közlés nem valós, a magyar nyelv szabályai szerint egyértelműen arra vonatkozott, hogy a felperes kapott fél milliárdot a kártérítési pénzekből. Az ügyben eljáró bíró nem azért marasztalta az alperest, mert egy másik ügyben egy másik bíró helyreigazításra kötelezte az ...t. Az alperes ezzel kapcsolatos érvelése sem foghatott ezért helyt.
- [9] A fellebbezés nem alapos.
- [10] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem vétett, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt indok. Az elsőfokú bíróság a Pp. 346. § (4), (5) bekezdései szerinti indokolási kötelezettségének a tényállás és a jogi indokolás körében is eleget tett, az alperes védekezésének lényegi pontjaira is kitért. Az indokolás helyessége az ügy érdemi felülbírálata során ítéltető meg.
- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása egészéből kitűnt, hogy a fellebbezésben foglaltakkal szemben nem az ... cikke miatt indult per tényeire, eredményére alapította a döntését. Az indokolásban kifogásolt mondat megfogalmazása kétségtelenül félreérthető, azonban nem vonható le olyan következtetés, hogy a bíróság az ... marasztalása miatt kötelezte az alperest. Ez az értelmezés az ítéleti indokolás egyéb részleteit teljesen figyelmen kívül hagyja. Az ... állításával kapcsolatos mondat nem az ítélet tényállási részben szerepel, a sajtó-helyreigazító közleményben a híresztelésre vonatkozó bírói indokolásra vonatkozik, az pedig magából a médiatartalomról is kitűnt, hogy az alperes az ... állításait vette át. Az elsőfokú ítélet indokolásának a híresztelésre vonatkozó részlete megfogalmazásából az indokolás tartalmára levont téves következtetései, abból levezetett jogszabálysértésekre az alperes fellebbezését nem alapíthatta.
- [12] A másodfokú bíróságnak a fellebbezés korlátai között abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sért-e jogszabályt a fellebbezésben írt okokból azért, mert az alperes részére megfelelően kézbesítettnek tekintette a pert megelőző helyreigazítási kérelmet az alperes cégnyilvántartásban szereplő e-mail címén. A felperes helyreigazítási kérelme megfelelt-e az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti tartalmi követelményeknek, helyesen értelmezte-e az elsőfokú bíróság az alperesi közleményt a PK 12. számú állásfoglalásra, és a hírblokk egészére figyelemmel. Előbbiek figyelembe vételével a kifogásolt közlés felperesre vonatkozott-e, helyesen ítélte-e meg, hogy valótlan tényállítást, a felperes megítélése szempontjából nem lényegtelen részletet kifogásolt.
- [13] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás kiegészítésére, módosítására a fellebbezésben hivatkozottak alapján nem volt szükség. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és nagyobb részt annak indokaival is egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiak kiemelése mellett.
- [14] A felperes sajtó-helyreigazítási kérelmében nem a ... internetes oldalon megjelent tartalom, hanem az alperes mint médiaszolgáltató által lineáris médiaszolgáltatása során közvetített műsorban közöltek helyreigazítását kérte. Az Smtv. 1. § 2. pontja, és 5. pontja és a Pp. 495. § (1) bekezdés

alapján perelhető sajtószerv a médiaszolgáltató cég, és nem valamely sajtótermék szerkesztősége volt. Az az e-mail cím, amelyre a felperes a helyreigazítási kérelmét elküldte, a közhiteles és nyilvános cégnyilvántartásban a médiaszolgáltató cég elektronikus elérhetőségeként szerepelt. Az elsőfokú bíróság ezért jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az erre az e-mail címre, fokozott elektronikus biztonsági aláírással rendelkező e-mail mellékleteként megérkezett sajtó-helyreigazítási kérelmet a sajtószervhez megérkezettnek kellett tekinteni. Közömbös, hogy a médiaszolgáltató cég hogyan szervezi a részére küldött e-mailek fogadását, belső továbbítását, és az e-mailek csak hivatalos iratok fogadására használja. A cégnyilvántartás adataival szemben eredménnyel nem hivatkozhat arra, hogy az elektronikus elérhetőségére megküldött e-mail nem érkezett meg hozzá. Mivel nem a szerkesztőség volt a sajtószerv, a fellebbezőnek a szerkesztőség impresszumában szereplő címével összefüggő érvelései nem foghattak helyt. A másodfokú bíróság utal arra is, hogy a csatolt ... internetes oldal impresszumából egyáltalán nem tűnik ki, hogy a ... műsoraival kapcsolatos helyreigazítási kérelmet a „műsorokkal kapcsolatos információ” cím alatt található közönségszolgálati e-mail címre kellene küldeni.

- [15] A felperesről megjelent tartalomra, témára is figyelemmel a helyreigazítási kérelmének szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy mely állítást sérelmezte valótlannak, megfelelt ezért az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti tartalmi követelményeknek. A Pp. 495. § (2) bekezdése c) pontja értelmében a sajtó-helyreigazítási kérelem akkor tagadható meg, ha a kérelem tartalmának bizonytalansága folytán a sajtószerv nem kerül abba a helyzetbe, hogy megítélje, mit kellene helyreigazítani, vagy mely állítása valóságának bizonyításával kell a helyreigazítási kérelemben foglaltakat megcáfolnia. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a helyreigazítási kérelem alapján azt kellett bizonyítani az alperesnek állítása alátámasztásához, hogy a felperes fél milliárd forintban részesült a megítélt kártalanításokból. Ez pedig a kérelem szövegéből egyértelműen kitűnt. Az alperes védekezésében, fellebbezésében is felhozott, a bizonytalanságot alátámasztani hivatott példák a kérelem értelmezhető jelentéstartalmát konstruáltan darabolják fel.
- [16] Az elsőfokú bíróság helyesen, a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően, a médiatartalom egészére, és az átlagnéző értelmezését szem előtt tartva értelmezte a kifogásolt szöveget akként, hogy a félmilliárdos részesedés nem a felperes ügyfeleire, hanem a felperesre vonatkozott. A felperes felháborodását a tartalom ahhoz köti, hogy a felperes a „börtönbiznisz” nyertese, és ezzel összefüggésben jelöli meg a „részesedését.” Az alperes bár megtehetette volna, nem azt közölte, hogy a felperes ügyfelei, képviseltjei részesedtek ilyen összegben, és nem volt semmilyen olyan nyelvi elem, kontextus, körülmény, ami alapján az átlagnéző a közlést úgy érthette. Az alperes fellebbezésében sem hivatkozott ilyen körülményre, a köztudomásúként, nem vitásként hivatkozott tények közömbösek az értelmezés szempontjából. A kijelentés ugyanis egyértelműen a felperesre és nem az ügyfeleire vonatkozott, ezért nincs jelentősége annak, hogy az ügyvédek általában milyen összegeket nyertek ügyfeleiknek, milyen nagyságrendű összeget ismert el a felperes az ügyfelei által megkapott kártalanításként. Ezekkel az állítása valóságát sem tudta alátámasztani. Mivel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a kifogásolt közlés a felperesre és nem az ügyfeleire vonatkozott, helyesen állapította meg, hogy a felperesnek volt keresetőségi joga, és az alperes valótlán tényállítást közölt a felperesről. Nem sértette ezért ez okból az ítélet a PK 12., 13. számú állásfoglalást, illetve az Smtv. 12. § -át sem. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy fentiek alapján szükségtelen volt a letét szabályait elemeznie az elsőfokú bíróságnak, az ezt támadó fellebbezési hivatkozások is súlytalanok voltak.
- [17] A médiatartalomban szereplő félmilliárdos összeg kellően magas ahhoz, hogy a néző figyelmét felkeltsse, adott esetben megbotránkoztassa, de nem akkora, hogy azt az átlagnéző képtelenségnek

tartsa ügyvédi díjként. Különös tekintettel a kártalanítási ügyek magas számára, a kártalanítások volumenére, és arra, hogy nem közismert a kártalanítási eljárás jogi folyamata, valamint a fogvatartottak és az ügyvédek közötti, esetleges sikerdíjas megállapodások tartalma sem. A kifogásolt közlés ezért nem tekinthető a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel a felperes megítélése szempontjából közömbös részletnek, mint ahogy az sem, hogy a fél milliárdos összeg az ügyvédet, vagy a képviseltjeit illeti meg.

- [18] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság utal arra is, hogy a médiatartalom nem a kifogásolt közléssel, a félmilliárd forint részesedéssel összefüggően mutatta be a felperes álláspontját. Közömbös volt ennél fogva a felperes álláspontjának bemutatására, sajtó alkotmányos tájékoztatási kötelezettségére vonatkozóan előadott fellebbezési érvelés. A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét az ítéleti indokolás nem érintette, ezért nem is értelmezte helytelenül. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperest az Smtv. 13. § alapján terhelte a pontos tájékoztatás követelménye és azt sértette, hogy az alperes az ügyfelei helyett a felperesről állította azt, hogy félmilliárd forint kártalanítási pénzhez jutott. Helytálló következtetést vont le így arra is, hogy az alperes által hivatkozott alkotmánybíróági határozatok, alaptörvényi rendelkezések nem képezték akadályát az ilyen tartalmú valótlan állítás Smtv. 12. § (1) bekezdés szerinti helyreigazítására kötelezésnek. Önmagában az a körülmény, hogy az alperes közérdeklődésre számot tartó témáról számol be, nem menti fel a valótlan tényállítások helyreigazítási kötelezettsége alól. A sajtó-helyreigazítás a legcsekélyebb súlyú beavatkozás a sajtószabadságba, amelynek megtörténtét a perbelihez hasonló valótlan információk esetén szükségessé és indokoltá teszi az, hogy a közéleti vitában részt venni kívánó közönség tagjai valós információk birtokában alakíthassák ki véleményüket. A véleménynyilvánítás szabadságának részét, adott esetben feltételét képezi az is, hogy az egyén hozzáférjen a valós információkhoz.
- [19] A másodfokú bíróság fentiekre figyelemmel megállapította, hogy az elsőfokú ítélet a fellebbezésben írt okokból nem jogszabálysértő, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [20] A fellebbezés nem vezetett eredményre, erre tekintettel a felperes javára a másodfokú bíróság a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a csatolt költségjegyzéket figyelembe véve 60.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.
- [21] A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2020. október 16.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró